

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Tertiæ Partis Volumen Secundum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romæ, 1619

Vtru[m] effectus huius sacramenti sit emissio peccati mortalis? 3

urn:nbn:de:hbz:466:1-38725

est sacramentum, & aliud virtus sacramenti. Multi de altari accipiunt, & accipiendo moriuntur. Panem ergo celestem spiritualiter manducate, innocentiam ad altare apportate. Vnde non est mirum, si illi qui innocentiam non seruant, effectum huius sacramenti non consequuntur.

Ad tertium dicendum, quod hoc quod Christus sub aliena specie sumitur, pertinet ad rationem sacramenti, quod instrumentaliter agit. Nihil autem prohibet, causam instrumentalem producere potiore effectum: ut ex supra dictis patet.

q. 77. a. 3
ad 3. ar-
gum.

ARTIC. III.

Utrum effectus huius sacramenti sit remissio peccati mortalis?

Ad tertium sic proceditur. Videtur, quod effectus huius sacramenti sit remissio peccati mortalis. Dicitur enim in quadam collecta, Sit hoc sacramentum ablutio scelerum. Sed scelera dicuntur peccata mortalia. Ergo per hoc sacramentum peccata mortalia abluuntur.

472
4. d. 9. a.
3. qu. 2. c.
fn. c. d.
12. qu. 2.
a. 2. q. 2.

¶ 2 Præterea, Hoc sacramentum agit in virtute passionis Christi, sicut & baptisumus. Sed per baptismum dimittuntur peccata mortalia: ut supra dictum est. Ergo & per hoc sacramentum, præsertim cum in forma huius sacramenti dicatur, Qui pro multis effundetur in remissionem peccatorum.

q. 69. a. 1

¶ 3 Præterea. Per hoc sacramentum gratia conferitur: ut dictum est. Sed per gratiam iustificatur homo à peccatis mortalibus: secundum illud Roman. 3. Iustificati gratis per gratiam ipsius. Ergo per hoc sacramentum remittuntur peccata mortalia.

ar. 1. hu-
sus quas.

SED contra est, quod dicitur 1. Cor. 11. Qui manducat & bibit indignè, iudiciu sibi manducat & bibit. Dicit autè glos. ibidè, quod ille manducat, & bibit indignè, qui in crimine est, vel irreuerenter tractat: & talis manducat & bibit sibi iudiciu, id est, damnatione. Ergo ille, qui est in peccato mortali, per hoc quod accipit hoc sacramentum, magis accumulatur sibi peccatum,

glo. inter
liu. ibid.

tum, quam remissionem sui peccati consequatur.
RESPONDEO dicendum, quod virtus huius sacramenti potest considerari dupliciter. Vno modo secundum se: & sic hoc sacramentum habet virtutem ad remittendum quæcumque peccata, ex passione Christi, quæ est fons & causa remissionis peccatorum.

Alio modo potest considerari per comparationem ad eum qui recipit hoc sacramentum, prout in eo inuenitur vel non inuenitur impedimentum percipiendi huius sacramenti effectum. Quicumque autem habet conscientiam peccati mortalis, habet in se impedimentum percipiendi effectum huius sacramenti, eo quod non est conueniens susceptor huius sacramenti: tum quia non viuit spiritualiter, & ita non debet spirituale nutrimentum suscipere, quod non est nisi viuientis: tum quia non potest uniri Christo (quod fit per hoc sacramentum) dum est in affectu peccandi mortaliter. Et ideo, ut dicitur in lib. de eccl. dogmatibus, Si mens in actu peccandi est, grauat magis Eucharistiæ perceptione, quam purificetur. Vnde hoc sacramentum in eo qui ipsum percipit in conscientia peccati mortalis, non operatur remissionem peccati. Potest tamen hoc sacramentum operari remissionem peccati dupliciter. Vno modo, non perceptum actu, sed voto: sicut cum quis primo iustificatur à peccato. Alio modo etiam perceptum ab eo, qui est in peccato mortali, cuius conscientiam & affectum non habet. Forte enim primo non fuit sufficienter contritus: sed deuotè & reuerenter accedens, consequetur per hoc sacramentum, gratiam charitatis quæ contritionem perficiet & remissionem peccati.

Ad primum ergo dicendum, quod petimus, ut hoc sacramentum sit ablutio scelerum: vel eorum, quorum conscientiam non habemus, (secundum illud Psal. 18. Ab occultis meis munda me Domine) vel ut contritio in nobis perficiatur ad scelerum remissionem; vel etiam ut nobis robur detur ad scelera vitanda.

Ad secundum dicendum, quod baptismus est spiritualis

c. 53. par-
titi à pr.
to. 3. in-
ter opera
Aug.

lis generatio, quæ est mutatio de non esse spirituali in esse spirituale, & datur per modum ablutionis. Et ideo quantum ad utrumque, non inconuenienter accedit ad baptisum, qui habet conscientiam peccati mortalis. Sed per hoc sacramentum homo sumit in se Christum per modum spiritualis nutrimenti, quod non competit mortuo in peccatis. Et ideo non est similis ratio.

Ad tertium dicendum, quod gratia est sufficiens causa remissionis peccati mortalis: non tamen ad remittit peccatum mortale, nisi cum primo datur peccatori. Sic autem non datur in hoc sacramento. Unde ratio non sequitur.

ARTIC. IV.

Vtrum per hoc sacramentum remittantur peccata venialia?

AD quartum sic proceditur. Videtur, quod per hoc sacramentum non remittantur peccata venialia. Hoc enim sacramentum, ut Aug. dicit * super Io. est sacramentum charitatis. Sed venialia peccata non contrariantur charitati: ut in secunda parte, + habitum est. Cum ergo contrarium tollatur per suum contrarium, videtur quod peccata venialia per hoc sacramentum non remittantur.

¶ 2 Præterea, si peccata venialia per hoc sacramentum remittantur, qua ratione remittitur vnum, remittuntur & omnia. Sed non videtur, quod omnia remittantur: quia sic frequenter aliquis esset absque omni peccato veniali, contra id quod dicitur 1. Io. 1. Si dixerimus quia peccatum non habemus, ipsi nos seducimus. Non ergo per hoc sacramentum remittitur aliquod peccatum veniale.

¶ 3 Præterea, contraria mutuo se expellunt. Sed peccata venialia non prohibent a perceptione huius sacramenti: dicit enim Aug. * super illud Ioan. 6. Patres vestri manducauerunt manna in deserto, & mortui sunt: Innocentiam, inquit, ad altare portate: peccata, etsi sunt quotidiana non sint mortifera. Ergo neque peccata venialia per hoc sacramentum tolluntur.

SED

473
*inf. q. 87.
 a. 1. c. et 4
 d. 12. q. 2.
 a. 1. q. 1.
 c. & a 2.
 q. 1. per t.
 tra. 26. in
 Io. à me.
 t. 9 & re
 fertur de
 cõf. d. 1. c.
 hoc sacra
 mentum.
 † 1. 2. q.
 88. ar. 1.
 & 2.*

*tra. 26. 7
 Io. parã
 à me. t. 7*